

Чишћење баште

„Кога можемо позвати да нам помогне?”

Аутор: Луси Стивенсон Јуил
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла у Енглеској.

Џона је појео последњи залогај хране и насмејао се. Вечера је увек била забавнија када су долазили мисионари.

„Желимо да поделимо са вама поруку о служењу”, рекла је сестра Кирил. „Зашто је важно служити другима?”

„Зато што то чини Исуса срећним!” рекла је Елајза, Џонина сестрица.

„У праву си! То Га чини веома срећним. А када помажемо другима, то и нас чини срећнима”, рекла је сестра Кристенсен. „Познајеш ли некога коме је потребна помоћ?”

Џона је размишљао на тренутак. „Не могу да се сетим особе, али би нашој башти у школи добро дошла помоћ.

„Добра идеја”, рекла је мама.

Џонина школа је имала башту у којој

су могли да се баве активностима на отвореном. Али о башти већ дуго нико није водио рачуна. Жбуње је превише израсло. Било је и доста корова.

„Волели бисмо да вам помогнемо у томе!” рекла је сестра Керл. „Кога можемо позвати да нам помогне у чишћењу?”

„Наше рођаке!”, рекао је Џејкоб, Џонин брат.

И наш разред Школице”, рекао је Џона.

Следећег дана, мама је разговарала са неким у школи да би добила дозволу. Одабрали су дан за чишћење баште. Затим је мама помогла Џони и његовој браћи и сестрама да позову своје рођаке и разред Школице.

Неколико недеља касније, Џона и његова породица су се срели са

мисионарима у школи. Његови рођаци и другари из Школице су, такође, били ту. Дошло је време за рад!

Џона је ставио пар великих гумених баштенских рукавица. „Погледај, мама. Моје руке су огромне!”

Мама се смејала. „Можеш користити те огромне руке да помогнеш у обрезивању ових грмова.”

Дала је Џони неке маказе које су личиле на огромне кућне маказе. Затим му је помогла да одсече мртве гране.

„Ово је забавно”, рекао је Џона.

Док је Џона косио, Елајза је помагала код окопавања баште. Џејкоб је помогао тати да изгради нову кућицу за птице. Остали су чупали коров и скупљали грање. Стављали су их у велике плаве пластичне кесе. Чак је и Џонин најмлађи брат, Езра, помагао тако што је

скупљао камење.

Убрзо је башта била чиста. Џона је пребројао вреће које су напунили. „Има 13 врећа!” рекао је. „Баш смо очистили пуно смећа.”

Сестра Кристенсен се осмехнула. „Сада нам је потребна сва снага како бисмо могли да их однесемо до аутомобила.”

И Џона, Џејкоб и Елајза су узели по врећу. Џона се осећао срећним док је последњу подизао у ауто. Помагање мисионарима било је забавно. И он је желео да једног дана буде мисионар. До тада, било је много начина на које је могао да служи. Једва је чекао да смисли свој следећи пројекат! ●

Шта можете учинити да помогнете у свом комшилуку?